

[Ib Christensen.]

en politisk stabilitet heller ikke udpræget animerer til økonomisk stabilitet. Den økonomiske stabilitet kunne altså opnås, hvis man kunne få de nødvendige og tilstrækkeligt omfattende og dybtgående beslutninger igennem, og det kan man kun gennem skiftende flertalsmuligheder.

Folketinget tåler efter vores opfattelse i øvrigt ikke den enestående arrogante behandling af det, som regeringen nu i måneder har præsteret ved lukkede forhandlinger med udvalgte partier på statsministerens kontor, mens tinget kører i tomgang. Jeg håber, at selv regeringen ikke oftere vil vove at behandle landets lovgivende forsamling således.

Jeg skal til slut anbefale det af hr. Gert Petersen på 4 partiers vegne stillede dagsordensforslag, og jeg håber naturligvis på støtte også uden for disse 4 partiers kreds i erkendelse af, at det er helt livsnødvendigt, at der sker noget på dette område. Det er en forudsætning både for, at lønmodtagerne vil acceptere indkomstilbageholdenhed, en forudsætning for, at vi kan få renten bragt ned til et anstændigt niveau og dermed erhvervslivets omkostninger, en forudsætning for, at vi kan genvinde økonomisk stabilitet, en forudsætning for, at vi kan få det psykologiske klima tilvejebragt her i landet, og en forudsætning for, at den brede befolkning vil acceptere de ofre, som den økonomiske situation i vort land gør nødvendig.

Så skal jeg til slut sige, at selv om vi er meget uenige i en lang række af de ting, som er på dette tillægsbevillingslovsforslag, er der andre ting, vi er enige i og gerne vil støtte, og da vi er et ansvarligt parti, agter vi at stemme for forslaget til tillægsbevillingslov.

Wilhelm (VS):

De seneste uger har budt på adskillige devalueringer, der siger sparto til den 5 pct.s kronevaluering og for den sags skyld til den samlede 14 pct.s kronevaluering igennem det sidste år. Jeg tænker på devalueringen af forskellige begreber. Dette er den folketingssamling, hvor en 3 års plan for opretholdelse af 160.000 arbejdsløse har fået betegnelsen regeringens store beskæftigelsesplan, som det hed i Aktuelt's leder i torsdags, eller arbejderbevægelsens beskæftigelsesplan, som statsministeren og Thomas Nielsen kaldte den i tv forleden, og som den socialdemokratiske ordfører har gentaget det her i dag.

Dette er folketingssamlingen, som af den socialdemokratiske ordfører blev indvarslet med bemærkningen om, at hvad der sidst af alt var brug for, var en generel finanspolitisk stramning, og som slutter med, at den samme ordfører taler og stemmer for en generel finanspolitisk stramning på 20 mia kr. Den samling, som af den radikale ordfører blev indvarslet med en advarsel imod at gentage den fejl at tro, at man kunne momse sig igennem problemerne, og som slutter med, at han taler og stemmer for en 20 pct.s forhøjelse af momsen.

Dette er samlingen, hvor det endeligt blev lagt klart frem, hvad socialdemokratiet mener med det misbrugte begreb »en solidarisk boligpolitik«, og hvor det viste sig, at den ikke indeholder ét ord om de 40.000 boliger, at den derimod betyder fredning af de enorme kapitalgevinster på jord og fast ejendom, og at den ifølge regeringens egne oplysninger betyder en yderligere kapitalgevinst på 10 mia kr. med ét slag som følge af momsafsitningen.

Det har endvidere vist sig, at begrebet »solidarisk boligpolitik« i socialdemokratiets udgave betyder, at mens jævne parcelhusejere ryster for virkningerne af den uønskede værdistigning, de er blevet tillagt, og som de med tiden vil blive lejeværdibeskattet af, og mens de lejere, der ikke længere kan klare kombinationen af lønudhulinger og fortsatte huslejestigninger, mens disse folk af den socialdemokratiske boligminister trues med foged og politi og udstykning af boligselskaberne i ejerlejligheder, så indgår socialdemokratiet med VKQ et forlig om en ny asocial fratragsfidus for de rigeste selvejere. Det var begrebet »solidarisk boligpolitik.«

Også på andre områder end de snævert økonomiske har begrebsdevalueringen sat sig igennem. Justitsministeren forberedte denne samling ved at udlevere en herboende udlænding, som man har sigtet for de alvorligste forbrydelser, men ikke givet mindste mulighed for at forsvare sig, til et regime, der er kendt for at lade folk tortere og forsvinde. Selve denne handling og omstændighederne ved den får vi vel lejlighed til at drøfte senere, og her skal jeg kun omtale den begrebsdevaluering, der knytter sig til sagen.

Hr. J. K. Hansen, et af socialdemokratiets mange små bidrag til løsningen af den såkaldte majorpukkel, sagde forleden til Aktuelt, at det at rejse sig op i gruppen og åbent for hele for-